

Mám místenku do Londýna!!!

Ale je potřeba začít pěkně od začátku. Po neúspěšném pokusu o kvalifikace na Olympijské hry z MS 2011, které se konala v australském Perthu, zbývala druhá a poslední možnost kvalifikace. A to MS 2012 v jihošpanělském Cadizu od 20.-29.3.. Cadiz jsem již v minulých letech využíval k zimnímu tréninku, ale i přesto jsem aklimatizaci a přípravu nepodcenil. Dorazil jsem s 6 týdenním předstihem, abych měl dostatek času na trénink. Většina soupeřů zvolila podobnou taktiku, tak bylo spousta příležitostí k porovnání.

Kvóta 120 závodníků, kteří zde mohli startovat, byla naplněna již dlouho před startem závodu. O posledních 9 míst v olympijském startovním poli zde bojovalo ještě 20 zemí z celého světa. Celkový počet zúčastněných zemí tak byl úctyhodných 49. S trenérem Honzou Čůtkou jsme vše ve středním practice race vyzkoušeli a ve čtvrtku se začalo hned pěkně zostra. První den závodů, tři rozjížděky pro obě skupiny mužů. Poměrně silné Levante, které válo od břehu, prověřilo jak startující, tak jejich materiál. Dvě rozjížděky se mi povedly, obsadil jsem 26. a 23. místo. V další jsem udělal taktickou chybu, když jsem nebyl na správné straně závodního pole. Přišla menší změna směru větru a se ztrátou se již nedalo nic udělat. Do cíle jsem dorazil na 33. místě. Těmito výsledky jsem po prvním dnu obsadil 56. místo. Bylo jasné, že pro jisté místo na OH je nutné být do 60. místa. Kvalifikace, po které se závodní pole rozdělilo na „zlatou“ a „stříbrnou“ skupinu byla vypsaná na minimálně 4 rozjížděky nebo dva dny. V pátek dopoledne, když jsme se sešli v přístavu, bylo jasné, že dostat se dnes na vodu nebude vůbec jednoduché. Levante se přes noc pořádně rozfoukalo a v nárazech dosahovalo rychlosti 35 uzlů. Po nedlouhém čekání pořadatelé odložili závody na další den. Bylo jasné, že druhý den se pojede jen jedna rozjížděka a žádná se nebude škrtat a tím se kvalifikace uzavře. V sobotu opět převládal hodně silný vítr, ale bylo jasné, že se na vodu půjde. Při startovní proceduře se utrhl startovní loď, a tak se celé závodní pole opět vydalo na břeh. Po znovu zakotvení startovní lodi se již obě skupiny vydali do boje. Ale vítr si s námi opět pohrál. Po prvním kole vítr hodně zeslábl a stočil se. Bohužel jsem opět nebyl tam, kde jsem měl být, a z 16. místa jsem klesl až na 30. Tím jsem nedočkavě čekal na celkové výsledky, jestli se udržím ve zlaté skupině a již po čtyřech rozjížděkách vybojuji nominaci na OH. Povedlo se. 56. místo. Další dny jsem tedy už jen bojoval o celkové umístění. Nakonec jsem se ještě posunul na 52. místo celkově a na druhé mezi nekvalifikovanými zeměmi. Zbytek závodu stále foukalo silné Levante a všechny rozjížděky byly hodně náročné až extrémní. Poslední dva dny již nebylo možné závodit, a tak se neodjel ani medal race pro nejlepších 10 závodníků.

Po 3000 km dlouhé cestě zpět domů přijde na řadu konečně odpočinek. Jsem velice rád, že jsem dosáhl cíle, na kterém jsem poslední tři roky pracoval. A splnil se mi sen, že se podívám na Olympijské hry do Londýna. Všem moc děkuji za podporu.

Karel Lavický CZE-130